

SANCTUS LULLUS

MOGUNTINUS EPISCOPUS.

NOTITIA HISTORICA IN SANCTUM LULLUM.

(Ex Fabric. Biblioth. mediæ et inf. Latinitatis.)

Sanctus Lullus, sive Lullo, qui et Julius, Anglus, A seq. Aliquot ejus epistolas videre nobis contigit, post sanctum Bonifacium magistrum suum archiepis inquit Flacius in Centuriis Magdeburg., sæc. VIII, pag. Moguntinus ab anno 755 ad 786 vel 787: de quo Surius 16 Octob.; Lelandus, cap. 103; Baleus ad Denehardum, ad Thuringos, ad Cœnam. Ex illis XIII, 56; Pitseus, p. 156; Serarius lib. IV, p. 371 deinde nonnulla profert, quæ ibi videantur.

SANCTI LULLI EPISTOLÆ.

EPISTOLA PRIMA.

LULLUS DALHUNO.

(Anno Domini 752.)

Reverendissimo fratri Dalhuno, jam dudum magistro, Lullus indignus diaconus, sine prærogativa meritorum diaconatus officio fungens, optabilem in Domino salutem.

Almitatis tuæ clementiam intimis precibus flagito, ut meæ mediocritatis carinam fulcire digneris tuis B almis oraminibus, quatenus tuarum orationum intercessionibus, seu pelta protectus, ad portum salutis pervenire merear, et piaculorum meorum in hoc tereno ergastulo veniam consequi, sicut jam præterito anni circulo, per Denewaldum fratrem nostrum, litterarum mearum portitorem, deprecatus sum. Ergo vilium munusculorum transmissio schedulam istam comitatur non tam digna quam devota mente directa. Similiter obsecro ut mihi Aldhelmi episcopi aliqua opuscula seu prosarum, seu metrorum, aut rhythmicorum, dirigere digneris ad consolationem peregrinationis meæ, et ob memoriam ipsius beati antistitis; et mihi per aliqua verba tuæ affabilitatis, indica, quid de istis valeat precibus tua fraternitas C perficere, quæ inhianter audire satago. Bene valentem te et proficientem in prosperitate dierum, et intercedentem pro me exopto longis temporibus.

Fama est fictilius cœnasse Agathoclea regem.

Atque abacum Samio saepe onerasseluto.

Fercula gemmatis cum pōneret aurea vasis,

Et miseret opes pauperiemque simul.

Querenti causam respondit: Rex ego qui sum

Sicanix, ilgulo sum genitore satus.

Fortunam reverenter habe, quicumque repente

Dives ab exiguo progrediere loco.

EPISTOLA II.

INGALICE LULLO.

(Anno Domini 752.)

Claro atque charissimo Dei ministro Lullo Inga-

lice, indignus presbyter tuus, tamen per omnia devotus famulus in Domino optabilem salutem.

Litteræ namque prudentiæ tuæ et munera largitatis tuæ ad me usque directa pervenerunt, quibus diligenter lectis et consideratis, post præmissam pacificam salutationem, si bene intellexi, insinuasti nobis erga vos diversas molestias et tribulationes, quæ sæpe solent in hoc mundo occupare servos Christi secundum Apostoli sententiam: *Omnes, qui pie volunt vivere in Christo, persecutionem patiuntur*; contraque omnia tentamenta, orationum nostrarum, qualiacunque sunt, adminicula humiliter postulasti; quod et omnis congregatio nostra pro vestra sospitate sedulo ad Dominum preces fundere studuit, et nunc, amantissime diacone, quia vicem rescribendo eruditionis tuæ scriptis, propter parvitatem ingenio mei, digne debitum persolvere non potui, tamen scio quia vera charitas omnia sustinet. Hæc pauca verba rusticitatis meæ cum minimis munusculis, id est, quatuor cultellos nostra consuetudine factos, et calamistrum argenteum, et mappam uamam, per fidelem portitorem fratrem vestrum, imo nostrum Aldredum amabili præsentix tuæ tantum pro memoria charitatis transmittere curavi. Quæso fraternitatem tuam ut eo animo a te hæc suscipiantur, quo a me destinata noscuntur. Sed et intercessorem nostrum apud Deum, venerabilem Bonifacium præselem, omnis caterva fratrum nostrorum cum abbaterio in Dei dilectione salutare desiderat.

EPISTOLA III.

LULLUS LEORGITHÆ.

(Circa annum Domini 752.)

Sorori in Christo charissimæ Leobgytha Lullus exiguus servus, auctoritate domini Bonifacii discipulorum, in Domino salutem.

Non immemorem tuæ sagacitatis industriam æstimo evangelicæ sententiæ qua dicitur: *Beati pauperes*